

הידברות

עונת שבת

פרשת וילך - שבת יו"כ | גליון 268 | ו' תשרי תשע"ז
לתגובות: oneg.shabat@hidabroot.org
אתר הידברות החדש
www.hidabroot.org

העלון מוקדש לע"ג עדן עדינה בת אילנית | לזיווג הגון אושרי רחמים בן רבקה | לע"ג שמואל בן אליהו ואסתר | לע"ג שרה בת נרקיס ואהרון לע"ג יוסף בן שלום ופריה | לע"ג מיכאל בן שלום ופריה
להקדשת העלון חי"גו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	שבת
19:34	18:51	17:40	ירושלים
19:28	18:52	17:57	תל אביב
19:29	18:51	17:49	חיפה
19:34	18:52	17:58	באר שבע

בחסות יקבי ירושלים

עצה כנגד היצר הרע

כאשר האדם מחליט שהוא מקיים את מצוות ה' בלי להתלבט, הוא חוסך מעצמו את ההתמודדות עם היצר

ראש ארגון הידברות - הרב זמיר כהן

2 הרב דניאל בלס המופת שבדיני השחיטה

3 הרב יצחק פנגר עניין של הסתכלות

7 יקומה מזרחי מלחיסה למחילה הרבנית

זוהי ההסתכלות הנכונה: אם על פי ההלכה אסור לעבור לפני אדם המתפלל, הרי שיש כאן קיר!

וכעין זה כתב האבן עזרא בעניין שמירת המחשבה, שכשם שאין אדם מן השורה מהרהר כיצד ייקח את בת המלך, כך אין לאדם להרהר במחשבת עבירה במה שאסור לו.

בכוחה של הפנמה מלאה את העיקרון הגדול הזה, לסייע מאד במלחמת היצר. לפי שכל זמן שהאדם חי בתחושה כי יש סיכוי שיעשה את העברה, רק שאין הוא מעוניין בכך, הרי הוא נאבק עם יצרו. אבל כאשר מוחלט אצלו כי מאחר והדבר אסור הרי אינני יכול בשום אופן לעשות מעשה זה ואין הדבר נתון כלל לדיון, הרי אז מרפה יצרו ממנו. ואיה לכך, לכל אדם יש מאגר של מצוות ואיסורים שאין לו בהם התמודדות כלל. אנשים רבים מספור אינם מתמודדים כלל עם ניסיון של אכילת בשר וחלב, או חילול שבת ואכילת חזיר. יש שפשוט וברור להם שלא יעבור עליהם יום ללא הנחת תפילין, ולא יתכן שיפסידו תפילה במניין, ואין להם שום מאבק עם היצר הרע בזה. מדוע? משום שהוחלט בלבם שעל אלה אינני יכול לעבור. השאיפה הנכונה היא להכניס כמה שיותר מצוות לתחום המוחלט הזה, בו כבר אין לאדם התמודדות עם היצר, שכן ההרגל בו נהפך לטבע, ולדרך חיים.

ומכאן עולה למדרגה גבוהה יותר, שכל הלכה שלא ידע קודם ועתה למד אותה, מיד מחליט בלבו שהוא יקיימה כמצוותה ואין סיכוי שיעשה אחרת מההלכה. בכוחה של קבלה טובה כזו לרומם את האדם לגבהים רוחניים, והוא יכול להיכנס בשלווה לימי הדין. שבת שלום וגמר חתימה טובה.

רשת וילך מתארת את יומו האחרון של משה רבנו, וכך היא פותחת: "וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא אוֹכֵל עוֹד לְצֹאֵת וְלָבוֹא... יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר לְפָנַי כְּאִשֶּׁר דִּבַּר ה' (דברים לא, א-ג).

יש להתבונן בביטוי "לא אוכל עוד לצאת ולבוא", למה הכוונה? הרי כתוב כאן "וילך משה", הנה הוא עובר משבת לשבת בין שבטי ישראל ובו בזמן אומר להם כי אינו לצאת ולבוא? ואם מפני שנחלש כעת משום שטרם הרבה ללכת, הרי כתוב (דברים לד, ז) שביום מותו לא כהתה עינו ולא נס לחה. רש"י עומד על שאלה זו, ומבאר: "...אלא מהו לא אוכל? איני רשאי".

נמצא כי יסוד גדול מלמדנו משה רבנו טרם מותו, בדבר הגישה הנכונה לכל ציווי אלוהי: אם ה' יתברך אוסר עלינו דבר מה, הרי ההגדרה היא 'אינני יכול לעשות זאת'. כלומר, עלינו לחיות בהרגשה ברורה שאין סיכוי שנעבור על ציווי ה', ממש כמי שאין בידו יכולת לעשות זאת.

וכפי שמוספר על הגר"מ פיינשטיין זצ"ל, שכאשר היה עליו להיכנס לאסיפה חשובה בה השתתפו גדולי הרבנים שבארה"ב, ועסקנים נעמדו בחדר הלווי תפילת מנחה, ראה אדם עומד ומתפלל בסמוך לדלת, ומיד נעצר והמתין. כאשר רמו לו אי מי שייכנס, משום שאין זה לפי כבודו של גדול הדור לעמוד ולהמתין, הביט בו הרב בתמיהה ואמר לו: "הלא יש כאן קיר! איך אפשר להיכנס?"

שאל את הרב?

מאת הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

שלא יתלעו, כשם שהקמח והקטניות לסוגיהם, וכן אבקות משפרי אפיה או אבקות מרק - מקומן במקום קריה. ואם היו מונחים במקום חם, או שהיו שופים וגלויים - חובה לברור אותן.

מחוייבת בהן. (ולפעמים זו עצת היצר הרע, לקחת את הילדים לבית הכנסת).
● האם יש צורך לברור תבלינים או אבקת מרק עוף?
התבלינים צריכים השגחה ושימת לב

- יכולות להשתתף באמירת הסליחות בעזרת הנשים, כמו בכל התפילות. אבל נשים המטופלות בילדים אסור להן לזלזל בתפקיד החשוב שלהן, שהוא חיוב ברור עבורן, כדי לעשות מצות שאינה

● אשתי מאוד רוצה להגיע למעמד הסליחות בבית הכנסת בשכונה. האם יש עניין שתגיע?
אמירת הסליחות מוטלת על הגברים ולא על הנשים, ונשים שאין להן ילדים

שבת סוכות ושמחת תורה במלון פנור קלאסיקוגליל

ושמחת בחג"ר
והיית עם הידברות שמח

חג שמחת תורה עם הרב יצחק פנגר והרב אליהו עמר

שבת חוה"מ סוכות עם הרב יצחק פנגר

073-2221270 לפרטים והרשמה! מספר המקומות מוגבל! 21-24/10/16

העדות האלוקית כתגלה בדיני השחיטה

כיצד תואמת האנטומיה של בעלי החיים את דיני השחיטה היהודית?

הכרה תוך 10-8 שניות, ובהמשך: "אני יודעת שהשחיטה הכשרה, כאשר היא נעשית כראוי, היא שיטת ההמתה ההומאנית ביותר..."
כנגד ראיות מדהימות אלה, מנסים המסיתים להילחם בכל כוחם ללא הצלחה. כאותם אנטישמים בזמנו, שלא בחלו בסילוף נתונים והטעויות במסווה "מדעי", כאשר מאחוריהם מסתתרת מטרה אנטישמית ברורה אשר לא השתנתה ברבות הדורות. בין שקריהם, המסיתים הציגו קטעי וידאו ערוכים ללא מקור, בהם נצפות שחיטות שלא התבצעו כהלכה ולכן הבהמות נשארו בהכרה; וכן סילפו מאמר מדעי המדבר על צביטה של כלי דם. בפרק "השחיטה היהודית" שבספר "המהפך", הראה הרב זמיר כהן שליט"א שהשחיטה הכשרה ממיתה במהירות רבה דווקא את בעלי החיים הכשרים (עופות, כבשים ופרות), אך לא את בעלי החיים הטמאים כמו חזיר. עובדה אשר מעידה על אלוקות התורה, אשר חוקיה תואמים את הבריאה באופן יוצא מן הכלל.
המשך בעמוד 5...

לאסור את השחיטה היהודית מטעמים "הומניים", אך ברוך ה' משימה זו לא צלחה בידם. המדע הוכיח פעם אחר פעם כי השחיטה היהודית הומנית יותר מכל צורת המתה אחרת.
על פי מאמר של ד"ר ס.ד. רוזן [מהפקולטה לרפואה בקינגס קולג', לונדון, שהתפרסם בכתב העת [Veterinary Record] חיתוך קנה הוושט ועורקי הצוואר גורם לבהמה אובדן הכרה בלתי הפיך תוך שתי שניות.
ד"ר טמפל גרנדין, פרופסור למדעי החי באוניברסיטת קולורדו, נחשבת כמומחית הגדולה ביותר להמתות הומניות של בעלי חיים, וכך היא מתארת את תהליך השחיטה (גרזולס פוסט, 12.17.04): "כדי לבדוק אם אכן אין השחיטה מכאיבה התחלתי לאחוז את ראשי הבהמה בצורה יותר ויותר רפוייה כדי לבחון אם היא תזוז במהלך השחיטה. אפילו פרים גדולים נותרו דוממים למרות שהתקן הריסון היה כה רפוי שהם היו יכולים בקלות למשוך את הראש החוצה... בידי של שוחט מיומן, בעל החיים אינו משיע הגה או עושה תנועה והוא נופל מחוסר

רבים אינם יודעים שגרמניה הנאצית היתה מהראשונות לאסור את השחיטה היהודית מטעמים "הומניים" (בבחינת מה שאמר הנביא: "זובחי אדם עגלים ישקון" - הושע יג, ב). בכל מדינה אותה כבשו הנאצים - הכניסו את כל תושביה היהודים לגטאות, ובו זמנית, קבעו חוקים נגד השחיטה האכזרית של היהודים: "תקופת גרמניה הנאצית, כשהאנטישמיות גאתה, הייתה קרקע פורייה לאיסורים נגד השחיטה... בתקופת מלחמת העולם השנייה הוחל החוק הגרמני האוסר שחיטה כשרה... על כל מדינה שנכבשה או הושפעה על ידי גרמניה... בהוראות אלו הוסבר שהשחיטה היהודית איננה "דרך נקייה מצער". הנאצים עטפו את החוק, שהוחל ממניעים אנטישמיים ונאציים ברורים, במעטפת של "צער בעלי חיים" ו"הגנה על בעלי חיים" (ויקיפדיה, המאבק על השחיטה הכשרה).
מאז ועד היום, מנסים אנטישמים ברחבי העולם

על סדר היום

מאת הרב שי עמר

הלכות בין כסה לעשור

ושלום". ואם שכח ולא אמר, אינו חוזר.
ד. בעשרת ימי תשובה מרבין בצדקה, ומוסיפים בלימוד התורה. ויש לעשות חשבון נפש נוקב ומעמיק על מעשינו, ואם לא עכשיו אימת?
ה. יש להיזהר מאוד בענייני גזל החמורים, ולתקנם מיד, קודם יום הכיפורים. והדברים אמורים גם על ענייני נזיקין, כשאדם הזיק במזיד או בשוגג את חברו, שחייב לתקן את מעשיו, ומלבד התשלום יש לו לפייס ולבקש סליחה מחברו שניזק, ופעמים יש לבקש מחילה וסליחה מכל המשפחה שאף היא ניזוקה ונגרם לה עגמת נפש. וראוי לפרסם את מה שאירע לאחרונה בחודש אב (תשע"ו) עם בחור ישיבה חשוב שטבע בים ומת, ובא בחלום לחברו וביקש ממנו שישלם בשבילו תשלום ששכח לשלם על טבילה במקווה בעיר צפת ואמר בחלום לחבר "אין לנשמה שלי מנוח בבית דין של מעלה בגלל שלא שילמתי על טבילה במקווה של חסידות טאלנא בצפת".
כמה הדברים נוקבים ולא מותירים אף אחד אדיש לנוכח המציאות העגומה בענייני ממון שעלולים להיכשל בגול וגניבה וכדברי הרמח"ל בספר מסילת ישרים פרק י"א, שרבים טועמים טעם גניבה. בהזדמנות זו אבקש סליחה ומחילה מכל קוראי העלון אם לא תמיד הספקנו להשיב על כל השאלות ולחזור לכולם כי רבים הם. אתכם הסליחה. שנה טובה ומבורכת כתיבה וחתומה טובה.

לקראת יום הכיפורים, אשר בו נחתם סופית גזר דינו של כל אדם.
בספרים מבוואר הטעם שקורין לשבת שבעשרת ימי תשובה בשם **שבת שובה** כי בשבת זו התחיל אדם הראשון לומר "מזמור שיר ליום השבת" כתשובה על פגם חטא עץ הדעת טוב ורע.
א. בעשרת ימי תשובה מרבים בסליחות ותחנונים, ואומרים בתפילה "אבינו מלכנו" בשחרית ומנחה. ובתפילת שמונה-עשרה אומר "המלך הקדוש" ו"המלך המשפט". ואם טעה ב"המלך הקדוש" או שהוא מסופק - חוזר לראש התפילה. ואם שכח "המלך המשפט", אם נזכר קודם שעקר רגליו חוזר לברכת "השיבה שופטינו" וממשיך משם ואילך על הסדר, ואם עקר כבר רגליו חוזר לראש התפילה.
וב"תוך כדי דיבור" (דהיינו שיעור שלוש מלים, "שלום עליך רבי") יכול לתקן את לשונו מיד בין ב"המלך הקדוש", ובין ב"המלך המשפט". ועדות בני אשכנז נוהגים שאם אמר "מלך אוהב צדקה ומשפט", אינו חוזר, כיון שהזכיר מלת "מלך".
ב. **בשבת תשובה בתפילת ערבית, אומר השליח ציבור בברכת מעין שבע "המלך הקדוש שאין כמוהו", ואם טעה ואמר "האל הקדוש שאין כמוהו", כל זמן שלא חתם בברוך, חוזר ואומר "מגן אבות דברו" וממשיך "המלך הקדוש", ואם סיים הברכה ולא נזכר אינו חוזר.**
ג. בכל עשרת ימי תשובה בתפילת שמונה-עשרה, מוסיפים בתפילה: "זכרנו לחיים", "מי כמוך", ו"כתוב לחיים טובים", ו"בספר חיים ברכה

על הפסוק "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב" דרשו רבותינו בתלמוד, שמדובר על עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים, שהקב"ה ממציא בהם את עצמו לברואיו יותר מתמיד. ולכן ניתנת בהם ההזדמנות של "יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו, וישוב אל ה' וירחמהו, ואל אלקינו כי ירבה לסלוח".

שבת שובה

השבת שבין ר"ה ליום הכיפורים נקראת "שבת תשובה" או "שבת שובה", ע"ש ההפטרות שקוראים בשבת זו "שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעוונך". ונהגו בכל קהילות ישראל, שהרב דורש בשבת זו לעורר לתשובה ולמעשים טובים, ולהשליך את מעשי העברות מידינו, כדי לטהר את נשמותינו

להזמנת הרצאות של הרב בתחומים שונים:
073-2221290 לשאלות נוספות: 054-8448909

הרבנית והאומנית

חדווה לוי

מאופזת חבל ילדים אל סליחות
וכפולת חוב מן ציבור ונחלת

הרב **יצחק גבאי**   הרב **יגאל כהן**   הרב **מנחם שטיין**

יום עיון לנשים בבית הידברות •

בואי

נתחיל מחדש

פרק מוצאת ליום איון מיוחד
אצירת ליל טובה ומחודשת

יום ראשון ז' תשרי תשע"ו 9/10/16 בשעה 9:30 עד 15:00

בית הידברות רח' אריה שנקר • עלות כניסה 40 ₪ • כיבוד קל • 073-2221300

יש שני סוגי הסתכלות על העולם. אופן ההסתכלות של הזבוב - הוא רואה סביבו רק לכלוך חבל. ואופן ההסתכלות של הדבורה - היא רואה סביבה רק דבש ופרחים. הבחירה נתונה ביד האדם - תמיד ניתן להביט על הרע ועל הלא טוב. ובאותה מידה, באותו מצב, ניתן לראות את הטוב והיפה. תמיד כדאי וחשוב לעשות "הבדלה", ולהתמקד בטוב. בכל מצב ובכל אדם יש צדדים חיוביים. בואו נהיה מאלה שמחפשים את הדברים הטובים, ולא את השליליים. נראה את הטוב בכל מצבי החיים ובכל בני האדם, כולל אנחנו עצמנו. מרצה מוסר הרצאה בפני 250 אנשים. 249 אנשים

שכינה ביניהם

מאת הרב אבנר קוואס

בעל ואשה שלא מסתדרים ביניהם - למה הדבר דומה? לשתי מכוניות נוסעות זו מול זו במהירות גבוהה בכביש צר וחשוך כשאורותיהן כבויים. הרי התאונה החזיתית תהיה בלתי נמנעת.

אך אם אחד מהנהגים ידליק אורות, אולי תימנע התאונה. ואם שני הנהגים ינהגו באחריות וידליקו אורות, בוודאי שהתאונה כלל לא תתרחש.

והנמשל: איש ואשה שנכנסים למסגרת הנישואין ללא הדרכה מפורטת של תכונות האישה מול תכונות האיש, דומים לנהגים שנוסעים בלילה, אחד מול השני כשאורות רכביהם כבויים... התאונה תהיה בלתי נמנעת.

במשך כל חייהם הם עתידים לעבור 'תאונות' קלות ולפעמים קשות, ואין זה מפני שהם אנשים רעים, אלא מפני שלא קיבלו הדרכה. ללא הכנה מוקדמת לחיי הנישואין, טבעי הדבר שהם לא יסתדרו. ואם הם בכל זאת מסתדרים, אז זהו דבר יוצא דופן.

לפני מספר שנים הגיעו אלי בני זוג עם בעיות חמורות בקשר הזוגי, הם התיישבו מולי וכל אחד נתן לשני את רשות הדיבור. בסופו של דבר הם הסכימו שהבעל דיבר ראשון. לאחר שלושה משפטים אשתו התנפלה עליו בחמת זעם עם מילות גנאי קשות. הרגעתי אותה ואמרתי לה: "שכחת שהוא האבא

עניין של הסתכלות

מדוע שני אנשים המסתכלים על אותו הדבר יכולים להגדיר אותו באופן שונה לחלוטין?

ללא הרף. חלקם עזבו את השטח באמצע ההרצאה. אדם אחד היה, שבהתלהבות גדולה הביט במרצה לאורך כל ההרצאה, והאזין לכל מוצא פיו בשקיקה. מה נגיד, אם נשמע שהמרצה הנ"ל הגיע לביתו אחרי ההרצאה, וסיפר לאשתו בהתלהבות איזו הרצאה פצצה הוא מסר! אדם אחד ממש לא גרע ממנו את עיניו לרגע!

גם אופן ההסתכלות הזה אינו נכון, שהרי אדם כזה לעולם לא ישתפר, מכיוון שאינו רואה את המציאות כפי שהיא באמת.

סיכום: במידת ה'הבדלה' המטרה היא ליצור מנגנון שיסייע לנו להתמקד בנקודות הנחוצות. אנחנו צריכים להתמקד בטוב, כדי להתעודד ולעודד, להתחזק ולחזק. חשוב מאד להעריך את הטוב הקיים! אנחנו צריכים להתמקד גם בנקודות החלשות - בלי 'לנפח' אותן מעבר לגודלן האמיתי, כדי שנוכל לתקן ולשפר.

לרכישת ספרו החדש של הרב יצחק פנגר 'פסיפס - אומנות הזוגיות - כלים מעשיים להצלחה בחיי הנישואין' חייגו להידברות שופס: 073-222-12-50

מבוא להתאמה

זוגיות לא מלמדים בבית הספר. אז מה הפלא שזוגות רבים חווים התנגשות ביניהם? אסור מעתה: אין זוג לא מוצלח. יש זוג לא מודרך

מרחק וקירבה

נתבונן במילה אחת בפסוק השני: 'ויישן', ונשאל שאלה יסודית מאוד: הרי האדם הראשון לא נברא זכר ונקבה בגופים נפרדים אלא בגוף אחד. הם היו מחוברים גב אל גב כמו תאומים סיאמים, ורק אח"כ הבורא ניסר והפריד אותם לשניים.

אם כך, מפני מה ברגע הכי מיוחד והיסטורי, הרדים הקדוש ברוך הוא את האדם? למה שהאדם לא יראה את ההפרדה, למה שלא יתבונן בניתוח הזה שהוא יחיד מסוגו בעולם? איזה נזק היה נגרם לזוג הראשון אם הם היו רואים את הניתוח שהפך אותם מאחד לשניים?

פירש רש"י: 'ויישן, וייקח - שלא יראה חתיכת הבשר שממנו נבראת ותתבזה עליו'. נכון הדבר שמצד אחד יש כאן רגע היסטורי שלא יחזור לעולם, אבל מצד שני יכולה להיווצר כאן דחייה, והזוגיות תיפגם.

נדמיין לעצמנו חיתוך של גוף אחד לשניים, עמוד השדרה מנוסר לחצי, בשר, גידים ועצמות חשופים, והרבה דם. המראה הזה לא מרהיב ולא מלבב, ואת זה רצה הבורא למנוע. לכן הוא הרדים אותם באותה שעה, כדי שכאשר הם יקיצו מתרדמתם כל אחד מהם יראה את בן זוגו בשלמותו.

מכאן למדנו יסוד גדול בקשר הזוגי, והמרחק הבריא שצריך להיות בין האיש והאשה. ישנם רגעים בחיי הנישואין שבני הזוג צריכים להיות במצב של 'ויישן', שאם לא כן, הם יראו את הצד הלא יפה והמגונה שבשני, וזה יצור ריחוק וסלידה, במקום ליצור קירבה.

מעוניינים לשתף אותנו בסיפור התשובה שלכם? צרו קשר בדוא"ל shira@hidabroot.org

קשובים לו מאד, ומהנהנים בראש לכל מוצא פיו, בהתלהבות רבה. רק אדם אחד יושב מול המרצה, וישן. המרצה חוזר לביתו עצוב ונכלם. הוא מספר לאשתו המזועזעת, שההרצאה הייתה גרועה, עובדה שאדם אחד אפילו נרדם לו באמצע...

הוא לא נותן את דעתו כלל על 249 אנשים שהתלהבו מההרצאה שלו. הוא מרוכז אך ורק בנקודת הכישלון הקטנה, שגם היא לא בהכרח כישלון. ייתכן, שאדם הישן דווקא רצה מאד להקשיב, וההרצאה הייתה חשובה לו, אבל הוא לא ישן בלילה שלפני כן, ובעל כורחו נרדם. בכל מקרה, כולנו מבינים, שהמרצה ההיפותטי הזה טועה לחלוטין באופן ההסתכלות שלו. הוא גורם לעצמו עצבות ואכזבה בלתי מוצדקים, ומוריד את בטחונו העצמי ללא סיבה אמיתית. שום אדם אינו מגיב באופן קיצוני עד כדי כך, אבל מרביתנו נוטים לנפח מדי חסרונות שבנו ובמעשינו.

לעומת המרצה המסכן ההוא, נתאר לעצמנו מרצה אחר, שעומד אף הוא מול קהל של 250 אנשים. בהרצאה שלו 249 אנשים נרדמו, או לפחות פיהקו

של הילדים שלך? היכן הכבוד המינימאלי?", והיא ענתה: "אני לא יכולה לסבול אותו..." פניתי אליה והצעתי שנעזוב את בעלה לרגע, ושאלתי אותה שאלה שקשורה לנהיגה ברכב: "אדם שמעולם לא למד נהיגה נכנס למכונית והתחיל לנסוע, האם זה טבעי שהוא ידרוס אנשים? האם זה נורמאלי שהוא יעלה על מדרכות?" "כן", היא השיבה. שאלתי אותה מדוע, והיא ענתה: "מסכן, הוא לא למד נהיגה". ואז אמרתי לה: "גם בעלך, לא למד להתנהג עם אישה..." בעל שלא למד איך להתנהג עם אשתו, 'דורס' אותה בלי להרגיש. אישה שלא למדה איך להתנהג עם בעלה, 'דורסת' אותו ואומרת שהוא רגיש.

הוראות היצרן

בפרק הקודם למדנו שהמילה 'תורה' היא מלשון הוראה, ובה נמצאות 'הוראות היצרן'. נעיין ביצירת הזוג הראשון בעולם, באב-טיפוס, וכשנבין את ה'אב טיפוס', נבין את הזוגיות שלנו.

נתבונן בחמישה פסוקים מ'הוראות היצרן' שמכילים בתוכם את הפתרונות לבעיות שלום בית מאז בריאת העולם.

"ויאמר ה' אלקים, לא טוב היות האדם לבדו, אעשה לו עזר כנגדו: ויפל ה' אלקים תרדמה על האדם וישן, ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה: ויבן ה' אלקים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה, ויבאה אל האדם: ויאמר האדם, זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי, לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת:

עלינו לדעת שהתורה כתובה בדיוק רב. אין מילה מיותרת או חסרה, וכל מילה מכילה בתוכה הרבה מאד אינפורמציה.

גם אתם רוצים לקחת חלק בהפצת העלון? הירשמו עכשיו, וקבלו עלונים לחלוקה עם שליח עד הבית! (ההפצה כרוכה בהשתתפות סמלית בעלות ההפקה)

חייגו עכשיו: 073-2221388

אוהבים את הידברות עונג שבת?

עושר השמור לבעליו

מה הייתם עושים לו הייתם מוצאים כמה עשרות אלפי שקלים במזומן? טכנאי חשמל מוצא ועושה את כל הדברים הנכונים... עם תוספת קטנה שמשנה את הכל... סיכור נדיר על יושר, הברות, נאמנות ומסירות...

***

באחד הימים הוא מתקשר אליי בשעה 14:00 בצהריים ואומר לי: "תגיע אליי מהר לכתובת זו וזו". אני שואל אותו: "קרה משהו?" "תבוא ותראה", הוא עונה.

"האם זה סובל דיחוי?" והוא אומר: "הכי לא סובל דיחוי שאפשר". אני כבר מדמיין מה יכול להיות שהוא מצא, אולי תנור חדש ששווה 2000 שקל - כי יש אנשים, שמשום מה זורקים במקום לנקות... - או אפילו מקרר תעשייתי ששווה 5000 שקל.

כשאני מגיע למקום, אני רואה אותו נשען על מייבש כביסה חלוד וישן עם דלת לפני נשירה. מבט מקצועי של מספר שניות מביא אותי למסקנה, שאם אנחנו מוציאים מהחורה הזו 30 שקלים - אנחנו ברי מזל.

"בשביל הגיגית הזו הבאת אותי לכאן?" אני שואל אותו. ואז אני מבחין שהוא מזיע כולו. "מה קרה?" אני שואל.

"בוא נעמיס את הדבר הזה על הרכב שלך ואז נדבר".

העמסנו ונסענו לכיוון המחסן. שם הורדנו את הגרוטאה, ורק לאחר שהגייף את הדלתות, הוא מתכופף, מגשש בידי ווא מוצא... קופסה של קפה עלית. "איזה יופי", אני אומר לו, "הרווחנו 49.90 שקל".

"תפתח את הקופסה ותראה שמדובר בקצת יותר", הוא אומר.

אני פותח את הקופסא ומגלה שהיא גדושה בשטרות מגולגלים של 200 שקל. "זה היה בתוך המכונה, מחוץ לתוף", הוא אומר לי.

אנחנו מרוקנים את קופסת הקפה. מעולם לא חלמתי כמה כסף יכול להיכנס בתוך קופסת קפה קטנה. עשרים ושש חבילות, בכל אחת עשרה שטרות אדומים מגולגלים היטב ומלופפים בגומיות. סך הכל 52,000 שקלים היו שם.

"מה עושים?" אני שואל אותו. "צריך לברר מי השליך את המייבש", הוא אומר. התחלנו לברר. תלינו פתקים בכל הבניינים הסמוכים ובידרנו מי השליך מייבש כביסה ישן. כתבנו שיש בתוכו אבידה, אך לא ציינו איזו. היו די סימנים שידועים רק לנו, כך שלא פחדנו שמישהו יטען במרמה כי המייבש שייך לו.

***

לאחר שלושה ימים התקשרה אליי תושבת

שלי,

ואין זה

משנה אם אני בדרך

לחנותה או בחזור מאסיפת הורים. עם כל הכבוד, זו הפרנסה, ומכשיר חשמלי - ממגהץ ועד מקרר תעשייתי - הוא בפירוש מקור פרנסה.

אני מעמיס, מביא למחסן ובודק. אם הוא ניתן לתיקון, אתה יכול להרוויח עליו אלף שקל ויותר, ואם הוא לא ראוי לתיקון - אתה מתחיל לפרק אותו עד שלא נשאר ממנו זכר, ואז ייתכן שתרוויח עליו עוד יותר כסף, כי בחודש הבא יהיה מישהו שירצה גומייה; השני - דלת; השלישי - צינור; הרביעי - תוף, וכל אחד ישלם לך בין 200 ל-400 שקלים. כך אנחנו מתפרנסים.

כשאני אומר מתפרנסים, הכוונה לי ולשותפי. אנחנו שותפים זה עשרים שנה. שנינו לומדים במשך היום. הוא בבוקר, אני בערב. אני עובד מהבוקר, ומהצהריים אנחנו עובדים בשותפות. יש עבודות שאנחנו עושים יחד ויש עבודות שמבצעים לחוד. אנחנו מתחלקים בכל, וברוך ד' יש פרנסה טובה.

בתוך יום המחלוקות והמריבות שאנו עדים להן, הסיפור שאני הולך לספר לך הוא כמו שושנה בשדה קוצים וכמו מים קרים על נפש עייפה וכמו כל פתגם שתמצא לנכון לכתוב.

תחילה אספר לך על מקצועי. הפרנסה שלי היא בתחום החשמל, אבל קשה להגדיר אותי רק כחשמלאי.

אני עובד בכל דבר שקשור בחשמל, וזה אומר שמעבר לתיקוני קצרים והעברת קווי תאורה, שקעים ומתגים ותיקון כל מכשירי החשמל, אני מעיין בנק של חלפים למקררים, למכונות כביסה, למדיחים ולמייבשי כביסה.

כשאתה רואה מכונת כביסה זרוקה בשטח, אינך מעיף מבט לעברה, אבל בשבילי היא אוסף של עשרות חלקים פוטנציאליים, מגומיות ועד תוף, מנוע, ברגים, דלתות, צינורות וכדומה.

כשאני רואה מכשיר חשמלי, הדבר הראשון שאני עושה הוא קודם כל להעמיס אותו על הרכב

מסע מרגש לאוקראינה

עם הרבנית חדוה לוי הר' שמעון פרץ

073-222-1-202

72 יום

האפלה בתפילה

15-17/11 י"ד-ט"ז חשוון

העדות האלוקית מתגלה בדיני השחיטה

בסוף הפרק הובא מאמרו של ד"ר נורברטו קליין, וטרינר מומחה, אשר עמד על פרטים מדהימים אלה, והסביר את ההבדל שבין בעלי החיים הכשרים לעומת הטמאים. וכך הוסבר במאמרו:

1. עורק הקרוטיד [Carotid artery], הנקרא בעברית עורק התרדמה] הוא העורק המרכזי של הראש, המספק את עיקר הדם לצוואר ולמוח. הוא נמצא בגרון, ונחתך מיד בעת השחיטה. מכיוון שהוא העורק המרכזי המזרים דם למוח, חיתוכו יגרום לאיבוד רוב אספקת הדם המגיעה אל המוח (המוח מקבל את הדם במקום שבו כל העורקים מתחברים, באזור הנקרא בשם "רשת הפלאים").

2. אלא שבנוסף לעורק הקרוטיד, ישנם עורקים קטנים יותר בצוואר מאחור הנקראים בשם "העורקים החולייתיים" [Vertebral-Artery], הם מתחברים לעורק הקרוטיד המרכזי ומספקים דם גם כאשר עורק הקרוטיד נחתך. מכיוון שהם נמצאים בצוואר מאחור, חיתוך הגרון לא יביא לחיתוכם. פירוש הדבר הוא שהמוח ימשיך לקבל אספקת דם ויישאר בהכרה למרות שהגרון נחתך.

3. בעלי החיים הטמאים העורקים החולייתיים הם מפותחים ולכן מגיעים בכוחות עצמם עד ל"רשת הפלאים" של המוח, כך שחיתוכו של עורק הקרוטיד אינו עוצר את אספקת הדם שמגיעה מהעורקים החולייתיים, והמוח יישאר בהכרה זמן רב למרות חיתוכו של הגרון. וכאן מגיע הפלא הגדול: מסתבר שבבעלי החיים הכשרים מיקומם של העורקים החולייתיים הוא שונה - הם מנוונים יותר, ולכן אינם מגיעים עד ל"רשת הפלאים" של המוח.

במקום זאת הם מגיעים רק עד עורק הקרוטיד ונעצרים בו. מה שאומר כי בעת חיתוכו של עורק הקרוטיד בגרון, ייאבד כל הדם מיידי הן מעורק הקרוטיד והן מהעורקים החולייתיים, ולכן הם מאבדים את הכרתם מיד! התברר שהאנטומיה של בעלי החיים תואמת לדיני השחיטה, בכך התגלתה עדות אלוקית נוספת לאמיתות התורה.

לכתבות נוספות של דניאל בלס, מוזמנים הקוראים לבקר במדור "תורה ומדע" שבאתר הידברות

עצרתי. הסתכלתי עליו לראות שהוא אינו צוחק, אך לי זמן להבין שהוא התכוון לכל מילה. "תגידי, אתה בסדר?" אמרתי. "אולי אני אהיה שותף גם אם תזכה בלוטו?" "לא", אמר, "הלוטו אינו קשור אליך, אבל המייבש קשור ועוד איך. זה חלק מהעסק שלנו". התחלנו להתווכח עד שזה הגיע לטונים גבוהים, אבל הוא לא ויתר: "אתה תיקח את 26,000 השקלים, ולא פרוטה אחת פחות". בשלב מסוים הוא פשוט הניח מחצית מהסכום על גדר אבנים, עלה על האופנוע והשאיר אותי עם הכסף.

***

הלכתי הביתה והחלטתי שאת הכסף הזה אני שומר.

יום לאחר מכן מישהו ביקש ממני הלוואה. הבאתי לו את הסכום וידעתי שהכסף נמצא בידיים בטוחות.

כך חלפו שנתיים, הכסף הוחזר והלווה מספר פעמים, ואז התארכה בתו של שותפי.

החתן היה בן תורה וידעתי ששותפי התחייב לסכום לא קטן.

כשלושה שבועות לפני החתונה באתי יחד עם רעייתי לביתו.

אמרנו להם שאנחנו רוצים למסור להם את מתנתנו עוד לפני החתונה, כדי שיוכלו לעשות בה שימוש נאות בזמן הקרטי הזה.

ישבנו אתם דקות אחדות ולאחר מכן חזרנו לביתנו.

עוד לא הגענו הביתה, וכבר צלצל הסלולארי שלי.

"מה זה צריך להיות?" שאל שותפי.

"שמרתי לך את הכסף ששייך לך", אמרתי לו. "האבידה הזו הייתה מלכתחילה שייכת לך ואני רק שמרתי אותה כפיקדון".

"אבל זה היה רק 26,000 שקלים, איך הסכום הזה צמח פתאום ל-80,000?"

"זה חשבון אחר", אמרתי לו. "הרי אתה מתחיל לעבוד מהצהריים ואני עובד עוד שעתיים בבוקר. מאז מציאת האבידה, קיבלתי על עצמי שכל עבודה שאעשה בבוקר, אפריש לך מחצית, וזה סכום המחצית שהצטבר מהשעתיים האלה בשנתיים שחלפו".

זהו הסיפור. זה זמן רב שאנשים אומרים לי לשלוח לך אותו. לא רציתי לעשות זאת, כי חשתי שזו גאווה, אבל בתקופה האחרונה שהייתה מלאה במחלוקות, השתכנעתי שיהיה זה קידוש ה' לפרסם את הסיפור על ריב מסוג אחר של שני שותפים, ריב שוודאי יש בו כדי לתקן מריבות אחרות ובכל מקרה להוכיח שניתן גם אחרת.

מכאן פנינו למורה הרואה. היה ברור שהאישה לא הניחה את הכסף, כך גם החשמלאי, אך עדיין היה לנו חשש שאולי האבידה שייכת מצד הדין לאחד מהם.

הרב אמר כי מאחר שהכסף לא היה שייך להם, ומדריך תשובתם עולה כי הם אפילו לא ידעו על קיומו, הם לא זכו בכסף ואין להם כל שייכות אליו. שאלנו מה אנחנו צריכים לעשות עוד, והוא ענה כי מצד הדין לכאורה יש כאן ייאוש ומותר לנו להשתמש בכסף, בתנאי שאם באחרית הימים יתברר שהבעלים לא התייאשו, כיוון שהיה לכסף סימן, אנו נצטרך להשיב את הכסף.

יצאנו מהרב. אמרתי לשותפי: "אני כל כך שמח בשבילך. בטח יהיה לך מה לעשות עם 52,000 השקלים".

הוא אומר לי: "התכוונת 26,000".

אמרתי לו: "למה 26? ספרנו ביחד. זה היה 52".

"נכון", הוא אמר. "באמת היה שם 52,000, אבל מה לעשות, אנחנו שותפים. אני מצאתי סכום ואני צריך להתחלק אתך".

הוא אומר לי: "אין לה שום טענות. אני רק רוצה לברר ממי רכשת אותו".

"מה העניין?" שאל.

"סתם, צריך לדעת. יודע או לא?"

"ממש לא", הוא אומר, "מצאתי אותו באיזה מגרש פתוח בצפון. נסעתי עם הילדים לטיול. במקום ליהנות הם היו צריכים לסחוב אתי את הגרוטאה ולפנות לה מקום בחזור... הוא לא עזב אותי, המייבש הזה, אפילו שנה אחרי. מה הסיפור כעת?"

"טוב, אם אתה אומר שלא נתת לה אחריות, אז אסביר לה", שיניתי נושא וסיימתי את השיחה.

***

מבצע מיוחד:
חיגו 073-2221250 ותקבלו את
עלון הידברות להפצה בית הכנסת
שלכם - חודש ראשון בחינם!

המקום ואמרה כי היא השליכה את המייבש, אך לא ידוע לה על משהו שהלך לאיבוד.

שאלתי אותה: "קניתי את המייבש בחנות?" היא אמרה: "לא, קניתי אותו רק לפני חצי שנה בגרושים, מאיזה חשמלאי שעוסק בחלפים, אך הסתבר שזה בדיוק מה שזה היה שווה: גרושים".

"תוכלי להיזכר מי החשמלאי?" "כן", אמרה וציינה את שמו.

הכרנו אותו. הבראנז'ה הזו די מצומצמת וקיימת בה תחרות מחד ואחוות אנשי מקצוע מאידך. הוא יכול להתקשר אליי: "יש עליך איזו גומייה?" ואני אליו: "יש לך דלת של הדגם הישן של אלקטרה?"

דברים כאלה. התקשרתי אליו. "האם מכרת מייבש לגברת הזו והזו?" אני שואל אותו.

הוא מיד מתחיל במגננה: "שתעזוב אותי. מכרתי לה במאה שקל, אמרתי לה שזה בלי אחריות. הוא עבד חצי שנה. כלומר ארבעה חודשים יותר ממה שחשבת".

"עזוב", אמרתי לו. "אין לה שום טענות. אני רק רוצה לברר ממי רכשת אותו".

"מה העניין?" שאל.

"סתם, צריך לדעת. יודע או לא?"

"ממש לא", הוא אומר, "מצאתי אותו באיזה מגרש פתוח בצפון. נסעתי עם הילדים לטיול. במקום ליהנות הם היו צריכים לסחוב אתי את הגרוטאה ולפנות לה מקום בחזור... הוא לא עזב אותי, המייבש הזה, אפילו שנה אחרי. מה הסיפור כעת?"

"טוב, אם אתה אומר שלא נתת לה אחריות, אז אסביר לה", שיניתי נושא וסיימתי את השיחה.

***

מכאן פנינו למורה הרואה. היה ברור שהאישה לא הניחה את הכסף, כך גם החשמלאי, אך עדיין היה לנו חשש שאולי האבידה שייכת מצד הדין לאחד מהם.

הרב אמר כי מאחר שהכסף לא היה שייך להם, ומדריך תשובתם עולה כי הם אפילו לא ידעו על קיומו, הם לא זכו בכסף ואין להם כל שייכות אליו. שאלנו מה אנחנו צריכים לעשות עוד, והוא ענה כי מצד הדין לכאורה יש כאן ייאוש ומותר לנו להשתמש בכסף, בתנאי שאם באחרית הימים יתברר שהבעלים לא התייאשו, כיוון שהיה לכסף סימן, אנו נצטרך להשיב את הכסף.

יצאנו מהרב. אמרתי לשותפי: "אני כל כך שמח בשבילך. בטח יהיה לך מה לעשות עם 52,000 השקלים".

הוא אומר לי: "התכוונת 26,000".

אמרתי לו: "למה 26? ספרנו ביחד. זה היה 52".

"נכון", הוא אמר. "באמת היה שם 52,000, אבל מה לעשות, אנחנו שותפים. אני מצאתי סכום ואני צריך להתחלק אתך".

***

מכאן פנינו למורה הרואה. היה ברור שהאישה לא הניחה את הכסף, כך גם החשמלאי, אך עדיין היה לנו חשש שאולי האבידה שייכת מצד הדין לאחד מהם.

הרב אמר כי מאחר שהכסף לא היה שייך להם, ומדריך תשובתם עולה כי הם אפילו לא ידעו על קיומו, הם לא זכו בכסף ואין להם כל שייכות אליו. שאלנו מה אנחנו צריכים לעשות עוד, והוא ענה כי מצד הדין לכאורה יש כאן ייאוש ומותר לנו להשתמש בכסף, בתנאי שאם באחרית הימים יתברר שהבעלים לא התייאשו, כיוון שהיה לכסף סימן, אנו נצטרך להשיב את הכסף.

יצאנו מהרב. אמרתי לשותפי: "אני כל כך שמח בשבילך. בטח יהיה לך מה לעשות עם 52,000 השקלים".

הוא אומר לי: "התכוונת 26,000".

אמרתי לו: "למה 26? ספרנו ביחד. זה היה 52".

"נכון", הוא אמר. "באמת היה שם 52,000, אבל מה לעשות, אנחנו שותפים. אני מצאתי סכום ואני צריך להתחלק אתך".

***

מכאן פנינו למורה הרואה. היה ברור שהאישה לא הניחה את הכסף, כך גם החשמלאי, אך עדיין היה לנו חשש שאולי האבידה שייכת מצד הדין לאחד מהם.

הרב אמר כי מאחר שהכסף לא היה שייך להם, ומדריך תשובתם עולה כי הם אפילו לא ידעו על קיומו, הם לא זכו בכסף ואין להם כל שייכות אליו. שאלנו מה אנחנו צריכים לעשות עוד, והוא ענה כי מצד הדין לכאורה יש כאן ייאוש ומותר לנו להשתמש בכסף, בתנאי שאם באחרית הימים יתברר שהבעלים לא התייאשו, כיוון שהיה לכסף סימן, אנו נצטרך להשיב את הכסף.

יצאנו מהרב. אמרתי לשותפי: "אני כל כך שמח בשבילך. בטח יהיה לך מה לעשות עם 52,000 השקלים".

הוא אומר לי: "התכוונת 26,000".

אמרתי לו: "למה 26? ספרנו ביחד. זה היה 52".

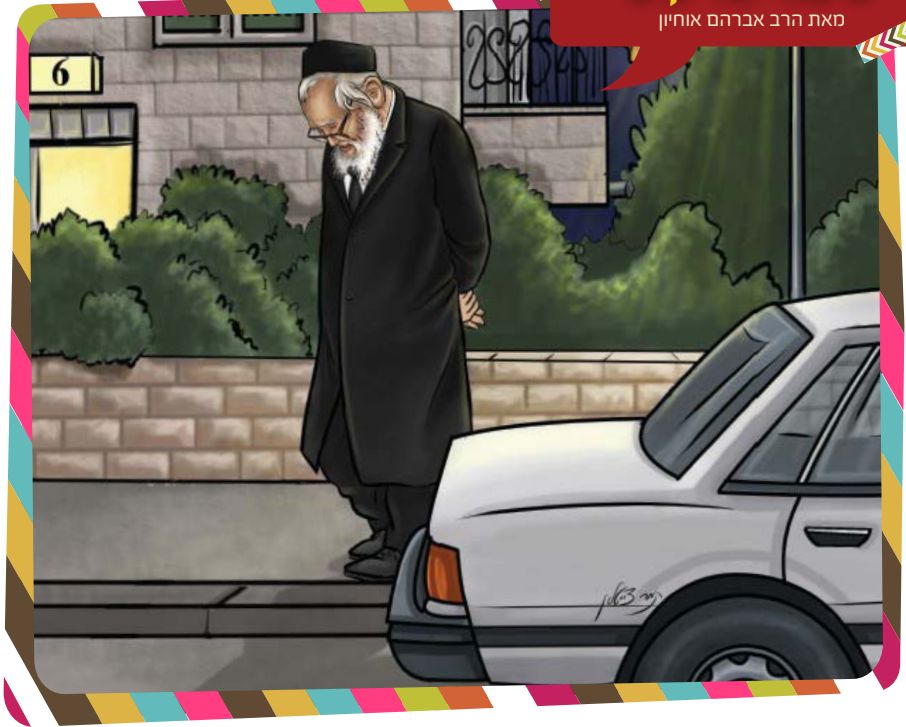
"נכון", הוא אמר. "באמת היה שם 52,000, אבל מה לעשות, אנחנו שותפים. אני מצאתי סכום ואני צריך להתחלק אתך".

***

מכאן פנינו למורה הרואה. היה ברור שהאישה לא הניחה את הכסף, כך גם החשמלאי, אך עדיין היה לנו חשש שאולי האבידה שייכת מצד הדין לאחד מהם.

הרב אמר כי מאחר שהכסף לא היה שייך להם, ומדריך תשובתם עולה כי הם אפילו לא ידעו על קיומו, הם לא זכו בכסף ואין להם כל שייכות אליו. שאלנו מה אנחנו צריכים לעשות עוד, והוא ענה כי מצד הדין לכאורה יש כאן ייאוש ומותר לנו להשתמש בכסף, בתנאי שאם באחרית הימים יתברר שהבעלים לא התייאשו, כיוון שהיה לכסף סימן, אנו נצטרך להשיב את הכסף.

יצאנו מהרב. אמרתי לשותפי: "אני כל כך שמח בשבילך. בטח יהיה לך מה לעשות עם 52,000 השקלים".

בן... לא שולחים לבד

"יש כאן בחור, שצריכים לקבל אותו עכשיו!" אמר ראש הישיבה. "מה השאלה?" הזדרז המטפל לענות, "אם הראש הישיבה אומר שצריך לקבל אותו עכשיו, שיגיע עכשיו!"

בעניינים הללו. בוא, נסע אליו עכשיו!" לבקשתו של ראש הישיבה, חיג המטפל בקדש למספר הטלפון של אותו יהודי. "מדבר שך..." אמר ראש הישיבה. האיש שמעבר לקו נדהם. "מה הראש ישיבה רוצה?" שאל בקול רועד.

"יש כאן בחור, שצריכים לקבל אותו עכשיו!" אמר ראש הישיבה. "מה השאלה?" הזדרז המטפל לענות, "אם הראש הישיבה אומר שצריך לקבל אותו עכשיו, שיגיע עכשיו!"

"אני בא אתו!" הצהיר ראש הישיבה. "מה פתאום!?" הזדעק המטפל, "שהראש ישיבה לא יטרח! שיבוא לבד, ואני אקבל אותו!" וכדי לחזק את דבריו, הוסיף: "אם הראש ישיבה יבוא אתו, אני לא אקבל אותו!"

שעה חלפה, והבחור הגיע אל הבית שבשכונת בית וגן. הוא התקבל במאור פנים. המטפל ישב ושוחח עמו במשך שעותים, עד השעה שתים בלילה.

למחרת בבקר, כאשר הגיע אותו יהודי לבית הכנסת, הוא שומע כי המתפללים משוחחים ביניהם על החדשה המרעישה, כי אתמול בלילה, לאחר חצות, נצפה הרב שך צועד הלוך ושוב ליד מכונית חונה, כאן בשכונת...

פניו של האיש החורג. הוא שוחח בטלפון עם משמשו של ראש הישיבה, והעבדות התבררו לאשורן. ראש הישיבה סרב לשלח את הבחור לבד. הוא עלה עמו לירושלים, בלגית משמשו, שלח אותו אל הבית בגפו, כפי שבקש המטפל, והמתין לו מחוץ לבית במשך שעותים, על מנת לקחתו בחזרה לישיבה...

אכן, כך נהג ראש הישיבה בכל בחור שבקש את עצתו, באהבת עולם, באהבת אב לבנו. ובן... לא שולחים לבד!

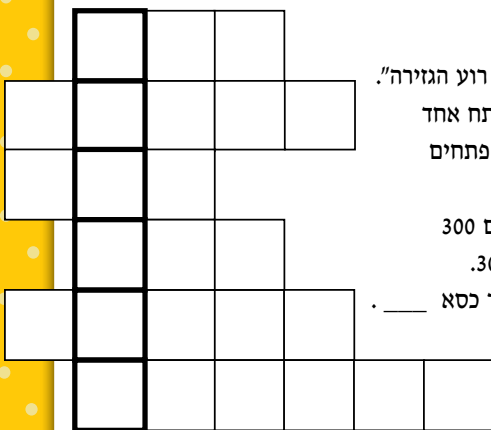
לרכישת הספר 'מון הרב שך' בהדברות שופס חייגו: 073-222-12-50

"אין דבר", משיב ראש הישיבה בנעם, "אני שמח שבאת. בוא, שב ונשמע מה אתה אומר..."
הבחור פתח את סגור לבו בפני ראש הישיבה. הוא ספר על קשיים רבים בחייו, על משברים ועל מצוקות אישיות.
ראש הישיבה האזין בקשב, ואחר אמר: "בבית וגן שבירושלים יש אדם ירא שמים, שמבין מאד

ליל בדיקת חמץ, השעה אחת עשרה בלילה. ראש הישיבה הגיע כבר לזקנה מפלגת, אולם הוא יושב בחדרו ולומד, כבכל לילה.
לפתע נשמעת נקישה בדת. בפתח עומד בחור ישיבה נבוך, מבלבל מעט. "אה... רציתי לבקש משהו, סליחה על השעה המאחרת..." הוא ממלמל.

חידה בריבוע

מאת עוזי קייש

הערה: התשובות בכתיב מלא

1. כינוי לעשרת ימי תשובה: בין ____ לעשור.
2. השלם: "ו ____ ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה".
3. השלם: "אמר הקב"ה לישראל בני פיתחו לי פתח אחד של תשובה כחודה של ____ ואני פותח לכם פתחים שיהיו עגלות וקרונות נכנסות בו".
4. נוהגים לקרוא את ספר התהלים פעמיים, שהם 300 פרקים כנגד המילה ____ שהיא בגימטריה 300.
5. השלם: אמר רבי לוי גדולה תשובה שמגעת עד כסא ____.
6. השלם: "אף על פי שהתשובה והצעקה יפה לעולם בעשרת הימים שבין ראש-השנה ויום הכיפורים היא יפה ביותר ומיד היא ____".

אם פתרתם נכונה את החידון תקבלו בטור המודגש את התשובה לשאלה: מתי הזמן הטוב ביותר בחיי האדם לחזור בתשובה? ימי ____.

מה בפרשה?

הפרשה הכי קצרה

שלום ילדים! הפרשה שלנו, פרשת וילך, היא הפרשה הקצרה ביותר בכל התורה. יש בה 30 פסוקים בלבד.

בפרשה מספר שמשו נושא דברי פרידה מעם ישראל, בטרגם כניסתם לארץ: הוא מחזק אותם שלא יראו במלחמה על הארץ כי ה' עמם, ומחזק במיוחד את יהושע בן-נון, שינהיג את העם במקומו.

משה מעלה על הכתב את כל הדברים אשר אמר לעם בעל פה: כל המצוות האזהרות והחוקים, ומצווה שפעם בשבע שנים, בחג הסוכות יתקלו כל העם אל מקום המקדש ודברים אלו יקראו באזניהם. מצווה זו נקראת 'הקהל'.

לאחר מכן ה' אומר למשה כי בעתיד יפנה העם לרף למצוות, ולכן הוא מצווה לכתב להם שירה לדורות, שמטרתה להזכיר להם את דברי ה'. שירה זו היא שירת 'האזינו' - שנמצאת בפרשה הבאה.

עסק" מדבר שעבורו בטל כעפר, ואילו האישה, ברגישותה לעלבון ולכל פגם בקשר, נדרכת מיד למחשבה שאולי פגעה בבן זוגה, ומבקשת סליחה.

את הפער הזה בין בני הזוג, ברא הקב"ה כדי שזנכה במתנה הגדולה - תרגול יומיומי של מחילה. כאמור, רואה הגמרא בבית גידולו של האדם את המקור ליכולת המחילה שלו, וממילא ילד הגדל בבית של רטינה ונרגנות עלול לגדול כמבוגר בלתי מוחל, ואילו בית מלא מחילה יגדל ילדים בריאים בגופם ובנפשם!

"למה שאמחל לו?", אני נשאלת אינספור פעמים. בבסיסה של השאלה מונחת הטעות לפיה המחילה היא עבורו. ולא היא! "כי עמך הסליחה למען תיורא" - רק הסליחה האינסופית של הקב"ה היא המשווה לו רוממות ויראת מלכות אצל הנבראים (מלבי"ם, תהילים קל, ד). רק המחילה היומיומית משיבה לך את מעמדך כבת-מלך!

כל ספרי הרבנית ימימה מזרחי - בהידברות שופס! 073-222-1250

ההורים מושלימים? הילדים מושלמים

איך עוברים בבית ממצב של
לחימה למחילה ולחמלה?

הבדל טבוע בבריאה, ביכולת המחילה אצל בני זוג: האיש נוח למחול, ואילו האישה איננה! ותירוצה של הגמרא: "זה ממקום שנברא, וזו ממקום שנבראה". היינו, האיש מוחל היות שנברא מחול: "מה עפר זה שהכל דשין בו ואינו מרגיש", כך נמחק עלבוננו של האיש - על נקלה. האישה, לעומתו, סוחבת עמה את "עלבון הצלע": שלא כאיש שנברא "לא קשור", הן היא "מאיש לוקחה זאת", מן המקום המכוסה ביותר בגופו. מדוע, אם כן, אין השייכות הזו, ה"כיסוי" הזה - באים לידי ביטוי?

כך מוחה שרה בפני אברהם: "חמסי עליך!" וברש"י: "שאתה שומע עלבוני ושוקת!" - היכן צל(ע)ך המגן עלי? יונה הוא האבטיפוס לאיש ה"לא קשור" - טוב מותו מדיבורו עם אנשים או עם אלוקים. רק במעי הדגה - הנקבה, מוקף במאות שרצים, כשהוא חווה לחץ של "חיי משפחה", הוא פותח את פיו: "מבטן שאול שוועתי!"

מדברי חז"ל הנ"ל, צומחת תובנה נוספת: מטבעו, האיש אינו מסוגל לבקש מחילה, בעוד שאצל האישה, המילה "סליחה" טבעית: האיש אינו מבין מדוע היא "מנפחת" ו"עושה

דלקת פרקים שיגרונית

עם בוא החורף ועמו הקור, אחת התופעות המטריות אנשים רבים היא התגברות כאבי הפרקים אצל אלו הסובלים מדלקות פרקים. דלקת פרקים שיגרונית או בשמה המקצועי "דלקת פרקים ראומטית", היא מחלה כרונית, שבה נפגעים פרקי הגוף השונים. היא יכולה להתחיל במעט פרקים וכאב קל ועם הזמן עלולה להתפשט הלאה למפרקים נוספים, ואף הכאב הולך ומעצים. בדרך כלל, הדלקת מופיעה באותם מפרקים בימין ושמאל לרוב קיים גם קשיון פרקים של בוקר - קשה להניע את האברים השונים במיוחד כשהקור מתגבר. אולם, יש אשר אצלם מופיעה דלקת הפרקים באופן פתאומי ובעוצמה חזקה. מחלה זו הינה "מזוהה". היא שייכת לקבוצת מחלות הנקראות 'מחלות אוטואימוניות'. כלומר, מחלות שבהן המערכת החיסונית של הגוף, שמתפקדה להגן על הגוף, תוקפת את הגוף עצמו. בדלקת פרקים, המערכת החיסונית מזהה את הסחוסים שבמפרקים כגוף זר שיש לתקוף אותו ואכן, היא תוקפת אותו, דבר הגורם לדלקת.

גישות שונות והסברים שונים להופעת המחלה. עם זאת, ישנם כמה עובדות שאותן פגשתי אצל הסובלים מדלקות פרקים שהגיעו אלי לקליניקה: מצד אחד, אכילה עודפת של מזונות המעודדים התפתחות תהליכי דלקת, כגון חלבון מן החי (כולל בשר, עוף וכדו'), סוכרים שונים, ועוד מזונות אחרים שאותם צריך לאתר עם המטופל; מצד שני, אנשים אלו נמנעים מצריכה של מזונות נוגדי דלקת, כגון אומגה 3. על כן יש להגביר מזונות בעלי אופי אנטי דלקתי וכן תוספי מזון או צמחים אנטי דלקתיים, כגון ברומלין המצוי באננס (הוזכר במאמר הקודם) ועוד אפשרויות רבות. גורם נוסף שניתן למצוא בדרך כלל הוא טראומה או מתח שאדם חווה לאורך זמן. לעיתים טראומה או מתח ממושך מחלישים ומפירים את האיזון של המערכת החיסונית דבר שיכול אף להביא לבלבול עד שהיא מזהה לעיתים (בטעות כמובן) את הסחוסים שבפרקים כגורם זר שיש לתקוף, ואכן, זה מה שהיא עושה - וכך נוצרת דלקת פרקים.

הפתרון הכולל הוא כמובן לבנות תכנית תזונתית כשלעיתים יש לשלב אף תכניות לניקוי הגוף, שבכוחן להוריד את רמות הדלקת. כמו כן, יש לשלב תוספי מזון שונים ונוגדי חמצון שיכולים להאיץ תהליכי ריפוי של הדלקת. כשם שיש לנקות חומרי פסולת המעודדים תהליכי דלקת, כך יש "לנקות" גם את גורמי המתח או הטרואומות, שהטביעו בנו את חותמם בתת מודע והשפיעו על הרגשות והנפש שלנו. יש רבים שאכן הצליחו לשקם את איכות החיים שלהם ולהוציא עצמם מדלקות קשות. אולם, יש לזכור כי מדובר בתהליכי עומק הדורשים סבלנות רבה והתמדה לאורך זמן.

אליהו שכטר הוא איירידיאלוג ומטפל טבעי

הסטטוס היהודי

מאת סיון רהב-מאיר

התכנסות של כל האומה בירושלים, פעם בשבע שנים, כדי לשמוע את התורה. ב"ספר החינוך" יש תיאור נפלא של מצוות "הקהל", של המעמד יוצא הדופן שבו כל הציבור התקבץ מחדש למעין "מעמד הר סיני": "משורשי המצווה, לפי שכל עיקרן של עם ישראל היא התורה, ובה יפרדו מכל אומה ולשון להיות זוכין לחיי עד תענוג נצחי שאין למעלה הימנו בנבראים, על כן להיות כל עיקרן בה, ראוי שייקהלו הכול יחד בזמן אחד מן הזמנים לשמוע דבריה ולהיות הקול יוצא בתוך כל העם, אנשים ונשים וטף, לאמור, מה הקיבוץ הרב הזה שנתקבצו יחד כולנו? ותהיה התשובה: לשמוע דברי התורה, שהיא כל עיקרנו והודנו ותפארתנו! ויבואו מתוך כך לספר בגודל שבחה והוד ערכה ויכניסו הכול בלבם חשקה, ועם החשק בה ילמדו לדעת את השם ויזכו לטובה וישמח ה' במעשיו".

ומוסיף הרמב"ם: "...אפילו חכמים גדולים שידועים כל התורה כולה חייבין לשמוע בכוונה גדולה יתרה... ויראה עצמו כאילו עתה נצטווה בה ומפי הגבורה שומעה, שהמלך - שליח הוא להשמיע דברי האל".

רגע לפני שעוצם את עיניו, מזכיר משה רבנו לעם ישראל מהו מרכז החיים הלאומי שלהם. הוא מנסה להכניס בהם חשק ללמוד את התורה ולהיזכר, פעם בשבע שנים, באירוע המכונן של נתינת התורה לעם היהודי.

את ספרה החדש של סיון רהב-מאיר 'הסטטוס היהודי' ניתן להשיג בהידברות שופס: 073-2221250 ובאתר הידברות

מתקרבים לסיום

משה רבנו עורך סיכום על כל שנות הנהגתו את עם ישראל, בדיוק כפי שאנו עושים בימים הללו

פרשת "וילך" היא הפרשה הקצרה ביותר בתורה. לא סתם קוראים אותה תמיד לקראת סוף השנה ותחילת השנה החדשה. הרב ברל ויין מסביר זאת כך: לא רק אנחנו בחשבון נפש בימים האלה, גם משה רבנו. אנחנו מסתכלים על השנה שחלפה, ומשה רבנו - על מאה ועשרים שנים שחלפו.

משה מסתכל אחורה ומנתח, בדיוק בימים שבהם גם אנחנו אמורים להתבונן על השנה שחלפה ולתת לעצמנו דין וחשבון. משה מדבר בגילוי לב. מספר על הרגשות שלו, על האכזבות וההצלחות, ולאורך כל הדרך מבקש מהעם לשמור על התורה, ואף לחדש בכל פעם את תחושת קבלת התורה.

זו בדיוק המהות של הימים הללו, של אלול ותשרי. זו התקופה בלוח השנה שבה אמורים לבחון בכנות את הטוב ואת הרע שבנו, ואיפה שצריך - גם להתחיל מחדש, לתקן, לרענן יחסים. בפרשה, משה מפציר בעם להמשיך להיות חלק מהברית, ואלפי שנים אחר כך אנחנו נכנסים לחדש שבו נדרש להוכיח עד כמה הברית הזאת עדיין חשובה עבורנו.

פגישת מחזור

ומה עושה משה רבנו ביומו האחרון? לא נח לרגע. הוא מספר לעם על מצוות "הקהל" -

משחזרים את ההצלחה:

גם השנה מזמינים 4 המינים רק מהידברות !!

יריד 4 המינים

ארבעת המינים עם תותמת האיכות קונים רק בהידברות!

ברכישת סט ארבעת המינים מהידברות, תוכלו לרכוש קופסא מהודרת לאתרוג במחיר מוזל !!

בחג הסוכות הזה תקבלו את ארבעת המינים לביתכם והכל עם שליח עד הבית!

מתנה!

דיסק DVD על 4 המינים מאת הרב **זמיר כהן**

- ההכשרים הכי מהודרים!
- האתרוגים הכי יפים!
- הסטים הכי משובחים!

073-222-12-50
 ניתן לרכוש באתר הידברות: Shops.Hidabroot.org
 בימים 9,10,13 לאוקטובר ניתן להגיע לבית הידברות בכתובת אריה שנקר 20, קרית אריה פתח תקווה, לרכישת סטים מהודרים

קורס הכשרת מרצים
 שע"י ארגון הידברות

בהשתתפות: הרב **זמיר כהן** הרב **שמחה כהן** הרב **נתן רוזן**

ומרצים אורחים: ר' **חנן לדרמן** ור' **שמעון פרץ**
 בימי חמישי החל מ-ט' חשון 10/11/16
 הקורס כולל 9 מפגשים בין השעות 19:00 - 22:00 | סה"כ 27 ש"ל
 הקורס מיועד לאברכים ולבוגרי ישיבות

לפרטים והרשמה: **073-2221-300**

כל משתתף יתרגל מול קהל ומצלמה בליווי הדרכה אישית

אגון הרב/חב"ד ופתיח

הכשרת מרצים 3
 בהשתתפות: הרב **זמיר כהן** | הרב **שמחה כהן** | הרב **נתן רוזן** | ר' **חנן לדרמן** | ר' **שמעון פרץ** | הגב' **רחל בולטון**

הקורס מיועד למנהלות, מורות, בוגרות סמינר בית יעקב ו'עולם התשובה'

הקורס בין 5 מפגשים בימי ראשון החל מ- י"ט חשון 20/11/16 | בין השעות 17:30-21:30 (התכנסות בשעה 17:00)
 באולמי בית הידברות | רח' אריה שנקר 20 פתח-תקוה (סמוך לצומת נהה)

לפרטים והרשמה: **073-222-1-300**

היזמן שכולנו חיכינו לו
 מאת הרבנית **מימה מזרחי**
 פתח תקוה, ארץ אשכול

מה בסניף?
 < דבר תורה מחזק לכל פרשיות השבוע > סגולות מיוחדות בחגים
 < תפילות > זמני שקיעה < הרבה מקום לכתוב בכל יום >
 < חיבור מעשי לחגים ומועדים > משפטים מחייכים < ואיורים וכו'...

להשיג בחנויות המובחרות או בהידברות 'שופס' Shops.Hidabroot.org

073-222-12-50

